

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Clemente Alexandrino. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

catores, & fideles nancij, qui diuino Apostolorum imitandorum studio inflammati, magna adiumenta cum ad verbum Dei in animis hominum exaedicandum, ad idem augendum afferebant. Quorum è numero vnus erat Pantænus ille, quem ad Iudæos perrexisse diximus. Vbi (vt fertur) euangelium Matthæi (quod ante eius aduentum ibi fuerat receptum) in manibus quorundam qui in illis locis Christum profitebantur, repperit: Quibus Bartholomeum, vnum ex Apostolis, prædicasse, illisque Matthæi euangelium literis Hebraicis scriptum, reliquisse, & illud ipsum ad monstratum tempus reseruatum constat. Iste Pantænus propter multa recte facta, & virtutes eximias tandem scholæ illi Alexandrinæ præficitur: qui tum sermone coràm, tum scriptis, diuinorum institutorum & religionis tanquam thesauros hominibus proposuit.

De Clemente Alexandrino.

CAP. XI.

Clemens, gentilis illius Clementis qui apostolorum discipulus erat, ac Romanam olim rexerat ecclesiã, temporibus Pantæni, cuius opera in sacris literis educatus, multumque exercitatus erat, Alexandriæ hominum fama & commemoratione multum nobilitatus est: qui quidem in libris ὕποτυπώσεων ab ipso compositis, nominatim præceptoris sui Pantæni mentionem facit. Quem etiam in primo libro περὶ σεβασμάτων videtur inuisse, vbi certos quosdam viros apostolica doctrina (quam ipse ab illis acceperat) cum primis eximios recenset his verbis. Istud à me iam institutum opus, non est certe opus artificiose ad inanem ostentationem elaboratum, sed tanquam commentarius ad obliuionis morbum curandum in summam senectutem repositus, simulachrum plane & adumbratio non modo efficacia illius & plenæ spiritu ac vita doctrinæ, quam mihi concessum est audire, verum etiam beatorum hominum, qui sunt omnium reverà præconiis merito celebrandi. Quorum vnus Ionicus genere, in Græcia vixit, alter magnam

*Clemens
fol. 95.
li. 23.*

gnam Græciam incoluit: alter in Cælesyria natus, ibidem commoratus est. Alter ex Aegypto oriundus fuit: Alij orientem doctrina euangelica imbuerunt: Quorum vnus ex Assyriis prognatus est. Alius in Palæstina antiqua Hebræorum stirpe editus. Et cum demum ipse hominem in Aegypto delitescentem vestigassem, inq; eum postremum incidissem, qui virtute & doctrina erat re ipsa omnium primus, tandem cum illo conqueui. Atque isti veram sacrosanctę doctrinę traditionem, quam successions serie ab ipsis vsque sanctis Apostolis, Petro, Iacobo, Ioanne, & Paulo deducta, velut filius à patre acceperant, licet pauci numero (pauci enim sunt patribus similes) assidue conseruantes, ad nostram ætatem vsque diuina fauente clementia vitam propagarunt, quò antiqua illa, & Apostolica doctrinę prædictę semina in animis nostris insererent.

De Hierosolymorum episcopis.

CAP. XII.

SVb idem tempus ecclesię Hierosolymitanę episcopus Narcissus floruit, multorum ore & sermone ad hanc vsque ætatem celebratus: qui successions serie ducta à Iudæorum obsidione, quę Adriano regnante, obtigit, decimus quintus numeratur. Ex quo tempore non modo ecclesiam illam, post episcopos, qui erant ex circuncisione, iam primum è gentium multitudine coaluisse, verumetiã illis primum Marcum episcopum, gentium stirpe satum præfuisse suprã demonstrauimus. Post quem Cæsianum episcopatu potitum, successions tabulæ, quę illic seruantur, ostendunt, Tum Publius, deinde Maximus: hos sequutus est Iulianus. Caius huic successit: Post Symachus, & Caius alter: Iterum alius Iulianus: tum Capito, Valens, Dolichianus, ordine in episcopatum delecti fuerunt. Ad extremum Narcissus trigessimus ab Apostolis, successions serie continuata, designatus est.

De Rhodone, & repugnantia, quam commemorat hæresis Marcionis.

N 4

CAP.